

Előkaptuk a CsP-s mikroszkópunkat, és az öt nap során végigkövettük a fesztivál egy apró sejtjének, a Sófárhangelő Közhasznú Egyesületnek a ténykedését. A Sófár a Református Egyház dicsőítő zenekarainak ernyőszervezete, amely konferenciákat, táborokat, dicsőítő és imanapokat szervez. Feladata a gitáros dicsőítés népszerűsítése a református liturgiában, amit tanításokkal, zenei képzéssel igyekszik elősegíteni és színvonalassá tenni.

A riport akár rólad, a te szolgálatodról is szólhatna, hiszen a több mint 3000 résztvevős Csillagpont az egyes emberek személyes történeteiből, kalandjaiból áll össze. A Sófár Csapat szervező tagjaival már hetekkel az akció előtt megkezdtük a dinamikus felkészülést, hogy minél szélesebb körben megismertethessük szolgálatunkat a református ifjúsággal. Nevünk a feladatainkra utal, ugyanis a sófár egy ősi, kosszarvból készült kürt volt, amellyel az őszösvetségi időkben Isten népét ünnepre vagy harcra hívták.

Idén két fronton is megjelentünk: reggeli dicsőítő áhítatokat tartott három zenekar – a gödöllőiek, a budaiak és a hatvaniak, akikkel jó kapcsolatot ápolunk –, és a Lehetőségek Piacán is bemutatkoztunk, ahol nyereményekkel kedveskedtünk a zenei műveltséggel rendelkezőknek. Az eső minket is megakasztott kicsit, a hangszerek cseppnyit beáztak, és technika problémáink is voltak, de ez sem akadályozott meg bennünket abban, hogy Istent dicsőítsük. Ő minden pillanatban méltó az imádatra, még ha nem is értjük pontosan a szándékait. Abban is bízunk, hogy a Noénak tett ígérete szerint nem zúdítt újabb, mindent elsöprő özönvizet a fejünkre.

A szeptemberben alakult Gödöllői Dicsőítő Zenekar számára ez nagy lehetőség volt, hiszen rajtunk keresztül most először mutathatták meg és próbálhatták ki magukat a színpadon is, templomi kereteken kívül. Hálásak vagyunk a közönségnek, amiért szép számmal jelent meg ezen a hajnali órán az éjszakai nagy vihar után. A Sófár-filozófiához méltóan csütörtök reggel legalább egy kilométeres körzetben mindenki a Budai Zenekar hangjára ébredt, pénteken a hatvaniak pedig inkább lírai húrokat pendítettek meg. Ez a különbözőség remekül kifejezi, mennyire sokfélék is tudunk lenni mi, reformátusok.

A Lehetőségek Piacán álló Sófár Sátorban egy zenei kvízzel jelentünk meg a napsütéses órákban. Akkor volt a lelkesedés, hogy egy délután alatt szinte minden díjunk – pólónk és tollunk – elfogyott, a nehezebb kérdések ellenére is. A maradék időt így reklámanyagok osztására szántuk, hogy minél több református zenész és dicsőítő lelkiületű ember megismerje a célkitűzéseinket. A főváros utcáihoz képest élmény volt szórólapozni az éppen keresztény

színekben játszó tatai edzőtábor ösvényein, ahol a járókelők kedvesen elfogadták, amit a kezükbe nyomtunk, és talán még el is olvasták.

Büszke lehet a szervező gárda a munkájára, arra, hogy a viszontagságok ellenére is szó szerint állta a sarat, de nem önmagától nyerte az erőt. Reményeink szerint valamit közvetíteni is tudott a Sófár egyszerre fiatalos és mély, „mégis dicsőítő” lelkületéből. Ha tetszettek a programjaink, várunk szeretettel a legközelebbi rendezvényünkre, ahol hasonló élményekben lehet részed!

Detzky Panni